

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an . . . . 20 cor.
 pe 1/2 an . . . . 10 .
 pe 1/4 an . . . . 5 .
 pe 1 lună . . . . 2 .
 Nr-ii de Duminecă pe an
 4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Vorbirea lui Széll.

Din vorbirea lui Széll ne interesează două lucruri: ceea ce a spus despre legea electorală și despre naționalități!

Ceea-ce vor chiar Ungurii: *sufragiu universal*, Széll a declarat că nu va da. Zice că ar duce la rău. E ca și când te-ai lua după luminile ce se ved primăvara d'asupra locurilor mlaștinoase: vrând să urmezi acea lumină, și ajunge să te scufunzi, în cât nici viața nu-ți mai rămâne. A binevoit să recunoască însă că împărțirile cercurilor electorale actuale sunt rele. O mai dreaptă împărțire e de dorit. Se va face deci... Dacă se va face!...

Cât despre chestia naționalităților, n'a vrut s-o trateze, ci, după cum am văzut, s'a declarat că el nu înțelege chestia așa cum o înțelege și o tratează Europa întreagă, și s'a mărginit să spună ce înțelege densusul sub „ideia de stat maghiar”, de care Rákosi își bătuase joc în mod cumplit, zicând că „sem feje sem lába”... Că n'are adică nici cap, nici picioare și mai ales nu are brațe, cu ajutorul cărora din naționalități ce suntem, peste noapte să ne frământăm, ca pe dimineată să fim Unguri, în cugete și simțiri!...

Incolo, cu o prudență aproape surprinzătoare, Széll a ocolit chestia, n'a intrat în desvoltarea lucrurilor ci s'a oprit la generalități. Ba aproape să combată ceea ce n'a spus nici un deputat naționalist, căci, într'adever, nici unul nu a cerut pentru limba sa ceea ce a recunoscut limbei maghiare: dreptul de limbă oficială a Statului. Ci naționaliștii au cerut simplu respectarea legii de naționalități. Incolo nici despre autonomie nici despre federațiune nu a vorbit nimeni.

Stăruința aceasta însă pentru respectarea severă a legii dela 1868 a luat-o și Széll ca și ceva ce ar fi în contra hegemoniei elementului maghiar, ca dându-i-se astfel prilej să apere maghiarismul, să secere aplauze „unanime”...

În colo, caută să mărturisim, n'a fost agresiv, ci în chip destul de neted a căutat să răspundă până și vorbirii deputaților ale căror vederi le-a găsit contrare caracterului cum trebuie să fie statul ungar. O prudență care unui bărbat de stat, negreșit, îi șade bine.

Ear când a desaprobat și vederile lui Pichler (și sofit, zicem noi), spunând că Ungurii nu trebuie să facă o politică repulsivă, ci atractivă asimilatoare, de bună seamă că a servit mai bine maghiarismului de cât kosuthiștii năbădăioși, cari cred că pisica trebuie să-și pună clopot când pleacă la vânat.

Diplomat s'a arătat și când asupra acuzării lui Kollar nu s'a oprit. Ar fi fost, înadever, greu să arate care este deosebirea între panmaghiarism și pangermanism de pildă. Cu atât mai greu, cu cât naționaliștii toți au respins ori-ce acuzare de „panslavism” și „pangermanism”, pe când cei mai neaoși Unguri din Dieta strigaseră în gură mare că este „patrio-

tism” dacă Slovaci ori alt nemaghiar își reneagă neamul și se face Ungur!

Atitudinea aceasta a lui Széll de a fi puțin vorbăreț, poate să convină celor cari doresc rezolvarea cât mai repede a chestiei naționalităților. Diplomatul cari prea vorbește mult, rar face ispravă. Și fie că Széll are intenția să rezolve chestia aceasta, fie că va lăsa-o altuia ca moștenire, cu cât va fi vorbit mai puțin și mai circumspect, cu atât mai puține greutăți vor fi de învins.

Să ne explicăm de ce.

Un ministru și mai ales un prim-ministru dacă spune ceva, trebuie să se țină de cuvânt. Tisza zisese: „Össze kell tiporni a nemzetiségek”, și l'am văzut toți, că grozav se pasionase de acest program macabru. A căzut însă și o să moară, fără a ne vedea zdrobiți, ci din contră, vizerăm pe fiul său pledând pentru frășia cu naționalitățile.

Acum dacă și Széll, ca depositarul politicii lui Deák Ferencz, vroește să lucreze în sens de pace, apoi desigur nu pute să vorbească mult despre o chestie unde nu vorba, ci fapta hotărăște. Dacă va avea vreme și i-s'a indicat în program ca alături de cuotă, convenții și atâtea chestii încurcate cu Austria să descurce și chestia naționalităților, atunci desigur, Széll va vorbi când cuvântul să-și sublinieze nu aplauze în Dieta, ci voturi în Dieta, luându-se dispozițiuni și creându-se legi cari să ușureze sarcinile și relele de cari se plâng naționaliștii. Așa că s'a mărginit să accentueze generalități, nici opoziția șovinistă nu poate zice că „pastează” și nici naționaliștii nu pot să creadă că nau sau nu vor avea, zadarnic ar căuta, cu cine să stea de vorbă.

Eată ce ni-s'a părut pozitiv în vorbirea primului-ministru.

Legea despre numele localităților. „Politikai Értésítő” scrie: În locul competent se face tot posibilul pentru aplicarea legii maghiarizării numelor comunelor, un lucru important acesta și în poziția ce s'a luat față de naționalități nu e tocmai ușor. Ambele camere ale corpurilor legiuitoare au primit legea. Maiestatea Sa a și sancționat-o și cauza că guvernul pe lângă toată nisuiința încă tot n'a putut să o pună în vigoare, e că comisia încă tot lucrează la materialul trebuincios. Lucrările însă se apropie de sfârșit și așa nu-i departe nici timpul când această lege se va pune în vigoare.

Noul parlament, podoaba Budapestei, a pricinuit o foarte aprinsă discuție în Dieta. În ședința de Vineri Bartha a ținut adică un discurs în care a arătat ce colosale greșeli s'au făcut cu prilegiul clădirii acestui palat și cum în loc de 10 milioane, cât se votase, a costat 35 milioane Rákovszky a luat și el cuvântul, ear în urmă însuși Széll a recunoscut că s'a cheltuit prea mult și s'au și făcut greșeli, dar va lua măsuri de îndreptare.

Eată ce scrie acum și „Magyar Szó” de Vineri:

„Vizend palatul Dietei maghiare, involuntar te gândești că în această țeară s'racă se îngroapă 35 milioane pentru un așa edificiu fără formă.

35 milioane e mult pentru un edificiu; este mult îndeos bi pentru o țeară s'racă. Chiar un imperiu puternic nu ar pute spesa mai mult. Câți emigranți s'ar pute ferici cu aceasta sumă de bani! Câți sermani economi ar pute scăpa de execuție. Și mobilele a cător familii a trebuit vându-te la licitație ca să se adune acești bani! De câte-ori vedem acest monstru de peatră fără formă, ca echou înmăit ni-se pare a auzi sunetul dobei care resună în întreaga țeară”.

Adunarea generală a „Victoriei”.

Duminecă înainte de amezzi s'a ținut adunarea generală a băncii „Victoria” din Arad. Ca în toți anii, așa și de data asta, numeroși acționari, fruntași ai vieții noastre publice, au asistat la adunare, care a și luat astfel caracterul unei adevărate sărbători, în care bărbăți conștienți de importanța acțiunii economice ce au întreprins în aceste părți s'au adunat să cerceteze rezultatul la care au ajuns și să formuleze principiile de cari să se conducă și în viitor.

De data aceasta bucuria a fost cu atât mai mare, cu cât acționarii și atâția prieteni au putut să salute în mijlocul lor pe dl Dr. N. Oncu, directorul și sufletul acestei instituțiuni, care mai zilele trecute fusese destul de serios bolnav. Toți s'au grăbit să-i stringă mâna.

La adunare au fost prezenți 52 acționari, reprezentând 747 acțiuni cu 319 voturi. Dintre cei prezenți, pe lângă directorul Dr. Oncu și secretarul Raicu, vom da numele ilustrității sale dlui D. Bonciu, notar public regesc, venrabilul academician Iosif Vulcan, Dr. Aurel Lazar, jurisconsultul „Bihorenei” din Oradea, Dr. Aurel Petrovici, directorul „Nădlăcanei”, M. Veliciu, G. Feier, P. Truța, protopopul G. Popoviciu, R. Ciogariu, protosincelul I. Pap, Dr. Cioclan, Dr. Vesa, Dr. Brădean, Dr. Ispravnic, Dr. Demian, Dr. C. Ardelean, Gerasim Serb, Aug. Belez, Iuliu Herbai, Dr. Tamășdan, notarul Ardelean, Azente Secula, mare proprietar, Tr. Vațan, Micloși, Mladin, Bodrogean, I. Codrean, etc.

Adunarea s'a ținut sub președinția dlui notar public D. Bonciu.

Icoana gestiunii din anul trecut precum și resumatul principiilor pentru acțiunea în viitor este raportul Direcțiunii din care scoatem următoarele:

Situația — se zice în raport — la 31 Decembrie 1901 silește din nou ca Direcția să accentueze asupra împrejurărilor economice defavorabile din anul trecut. Cu toate acestea, Direcția cu bucurie anunță că grație creditului de care se bucură institutul „Victoria” și de care Direcția nu va abusa nici odată, departe a satisfăcut cererilor legitime de credit, ear pe de altă parte întreaga circulație a crescut în măsură însemnată și îmbucurătoare.

Tot în virtutea creditului de care „Victoria” se bucură în cercuri tot mai largi, urmând calea de progres și fără egomot, dar sigură, și neclintit credicioasă principiilor și tradițiilor sale de mobilitate și soliditate a afacerilor și creșterea rezervelor, cari principii trebuie să formeze pentru noi toți o profesiune de credință în viață și pentru viitorul „Victoriei”, Direcția propune și de astă-dată ca adunarea generală să doteze în măsură extraordinară fondul de rezervă cu 10 540 coroane ear pentru fondul special de re-

servă 12.000. În acest chip fondul de rezervă a trecut și se urcă departe peste jumătatea din capitalul de fondare.

Eată și conspectul operațiunilor principale din 1901.

Depuneri. Se constată o creștere în bucurătoare, ceea ce dovedește încrederea obștească de care „Victoria” cu drept cuvânt se poate mândri. Suma depunerilor este de 3,200,053 cor.

Escomptul încă a crescut și starea lui este 3,811.146 cor.

Ipoteca. Imprumuturile pe ipotecă au crescut la 711.380 cor.

Lombardul a crescut la 96.621 cor.

Circulația totală a fost 41,942.098 coroane.

Pentru scopuri filantropice s'a destinat 4000 coroane ear 8372 se transpun în contul venitului pe anul 1902. Acționarilor li-se dă 8 procente.

Adunarea a luat cu însuflețire la cunoștință și a primit fără discuție atât raportul Direcției cât și pe cel al Comitetului de supraveghiere, dând absolutoriu Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere.

D-nii I. I. Pap și P. Truța s'au reales unanim în Direcție.

La sfârșit, după-ce în chip domn și în cea mai deplină înțelegere s'a trecut peste agende, Dr. Brădeanu a ținut o cuvântare aducând, în numele acționarilor, laude bine meritate în primul rând zelului și priceputului director Dr. Oncu, ear după aceea întregul Direcțiunii și haricilor funcționari.

A fost o înălțătoare serbare închinată muncii oneste și din totul rezultă că azi „Victoria” este una dintre cele mai solide bănci din patrie și între cele românești ocupă loc de onoare.

DIN ROMÂNIA.

M. S. Regele și pensionarii. Dl Mindru, fost procuror general, fiind delegat să înmineze M. S. Regelui un memoriu, a avut onoarea să fie primit în audiență de Suveran și a expus adunării pensionarilor rezultatul audienței.

M. S. Regele a răspuns în esență următoarele d-lui Mindru:

„Cred că pentru a ne consolida, trebuie pentru un moment să nu ne ocupăm decât de nevoile prin care trece țeara și a nu ajunge în greaua stare de a nu putea face în streinătate onoare angajamentelor din cauza crizei pe care a trebuit s'o îndure țara.

„Eu însu-Mi am cerut să Mi-se aplice listei civile reținerile de cari au fost loviți toți funcționarii. Făcând aceasta, am fost convins că „bravii mei curcani” și toți funcționarii vor face ca mine, considerându-se ca în fața unei Plevne pe care trebuie s'o ia. Cred prin urmare, că statul are dreptul de a pune taxe. Legea nu e neconstituțională. Dacă ea ar fi așa, Eu, păzitorul Constituțiunii, n'aș lăsa-o să treacă”.

Apoi oratorul spune că M. S. Regele a vorbit despre greutățile mari financiare și că dacă măsurile nu se vor lua la timp, țara va ajunge în situația critică a celor lalte state balcanice.

„Țara noastră, a zis Suveranul, e o țeară democratică și fie-care din noi are datoria a-i da concursul pentru a o face să prospere și a merge înainte”.

*

Moartea unui diplomat. Al. Ghica Brigadier, ministru al țerei la Constantinopol, care se afla greu bolnav într-o casă de sănătate din Paris a încetat din viață.

Di Emil Ghica, fratele defunctului, care este ministru al țerei la Viena, a obținut un concediu telegrafic spre a merge la Paris ca să asiste la înmormântare.

Al doilea frate al decedatului este dl Grigorie Ghica, ministru țerei la Paris.

Prin moartea lui Ghica-Brigadier țeara pierde pe unul din slujitorii de frunte care a adus frumoase și reale servicii țerei mai ales în cariera diplomatică.

Dela Cameră. Dl B. Epurescu: Față de scenele petrecute Marți, fără a judeca soluția ce Parlamentul va crede a da legii meseriașilor și numai în dorința ca meseriașii să nu fie atâtați de uneltiri vinovate, ar fi recunoscător dacă președintele în acord cu guvernul, ar fixa o zi, cea de Miercuri, pentru discuția legii meseriașilor.

Dl D. Sturdza, președintele consiliului, observă că Joi se termină sesiunea ordinară și nu se poate fixa o zi după această termen, când încă nu s'a citit Mesagiul pentru prelungirea sesiunii.

Datoria Parlamentului e de a lucra cu energie, să voteze legea pensiilor și apoi Sâmbătă se poate lua în discuție legea meseriașilor. (Aplause).

Dl Dr. Radovici, spune că scenele de erii au pus în pericol viața deputaților, înre care poate cita pe dl Stere.

Aceste scene au fost precedate de rimirea unei delegații a meseriașilor de către dl vice președinte, căruia în mod ecviniuos i-au cerut ca unele modificări se facă imediat.

Oratorul atacă pe dl Iancu Brătescu.

D-sa atacă partidul conservator că ar autorul acestor agitații. „Responsabilitățile sunt deja stabilite de mîi mult timp și cred de datoria mea spune d-sa, ca să rog pe dl prim ministru ca să ia toate măsurile pentru a se urmări autorii intelectuali ai acestor nenorocite agitații.

Dl St. Sendrea, vice președintele Camerei, și dă socoteala în fața Adunării de convorbirea pe care a avut-o erii cu delegații meseriașilor. Acusă pe delegații cari au avut o atitudine provocatoare.

A constatat că e o tristă școală a se impune Camerei să legifereze monopolul de clasă, dar delegațiunea n'a dat seamă exact de cele discutate.

În toate cele petrecute vinovați sunt instigatorii și agenții intelectuali. (Aplause)

În societatea noastră, adaugă dl Sendrea, trebuie să ia sfârșit odată credința că totul se poate obține prin violență.

Pe noi nu trebuie să ne impresioneze asemenea scene. Să ne ocupăm de legea meseriașilor, ca și cum nimic nu s'ar fi petrecut, căci facem legea pentru țeară. (Aplause)

Dl C. Mille declară că spiritele sunt cam aprinse și că-i convine ca să nu se uite principiile (Oh! Oh!). Oratorul nu aprobă toate revendicările meseriașilor, dar are principiul democratice.

Autoritatea a făcut erii greșală. Liberalii spun că oare-cari meseriași sunt plătiți de conservatori, acestia obiectează din contră că scenele de erii sunt opera agenților provocatori liberali (Exclamațiuni). Autorul nu dă credință nici uneia din aceste versiuni.

(Iaritate prelungită. Dl Carp ride)

Dl Mille: Domnul Carp ar trebui să și spu cuvintele cu voce tare.

Dl Carp: Dacă veți continua încă, va rezulta peste puțin timp că numai jurniștii au cauzat scandalul de erii.

Dl C. Mille: Meseriașii n'au de lucru. Pentru cele-ar fi interzis de a manifesta de vreme ce toate partidele manifestează? Cât timp ei respectă ordinea... (Exclamațiuni)

Voci: Dar n'au respectat-o. Ei au cerut ca să se voteze legea lor în 24 ore.

Dl Mille: Dacă ar fi fost lăsați meseriașii ca să vină până la Cameră nimic nu s'ar fi întâmplat. (Exclamații.)

Dl Președinte: Oratorul pare că uită că Camera nu este stradă.

O manifestație în stradă nu e același lucru ca o manifestație la Cameră. (Aplause prelungite).

Dl Mille: De sigur, meseriașii au avut îndrăsneala de a nu se spune injecțiilor autorităților. Și acestea nu puteau face alt-ceva decât să reprimeze excesele. Dar, chiar s'a mers prea departe căci oare-cari persoane arestate au fost bătute.

Voci: Nu e adevărat. Jandarmii au fost loviți cu pietri.

Dl Mille afirmă din nou că forța publică s'a dat la excese.

Dl Vlădescu: S'a zis că mișcarea meseriașilor e opera partidului conservator. Protestez. Nici odată, în trecutul său, partidul conservator... (Exclamații, risete prelungite).

Dl Vlădescu: Repet că partidul conservator n'a putut face mișcări în stradă.

Voci: Strada Enei!

Dl Vlădescu: Strada Enei a fost explozia sentimentului național. (Iaritate) Liberalii au făcut scandaluri de stradă, amintiți-vă

de legea maximumului. Dl Brătescu s'a pus în capul meseriașilor de mult timp, chiar în timpul când guvernau conservatorii. Erii dl Brătescu a sfătuit pe meseriași ca să nu meargă la Cameră; ei însă nu l'au ascultat. (Iaritate).

Nu afirmă că mișcarea de erii a fost opera agenților provocatori liberali. (Risete). Partidul conservator desaproabă asemenea moravuri. El nu are obiceiul ca să incurajeze scandalurile.

S'a făcut vre-o anchetă asupra chestiunii meseriașilor? I'ați făcut numai să creadă că le veți îndeplini toate cererile lor. I'ați lăsat să se intrunească de atâtea ori, dându-le promisiuni vage „de a le ameliora situația materială“.

Dl G. Panu: Este absolut neexat că dreptul de a manifesta în stradă e constituțional. Constituția prevede întruniri numai într'un local închis.

Dar chestiunea esențială este de a se ști cine a împins pe meseriași ca să procedă astfel? Ei au văzut că în România guvernele cad în urma unui scandal de stradă și au încercat să facă unul. Nimenea nu contestă că în 1899 un guvern a căzut în urma unui scandal de stradă; și fiindcă onorabilul d. Marghiloman a regretat participarea sa, aceasta a fost un semnal al unei campanii de injurii contra sa.

Astfel, un singur partid politic român a rămas partisan al descinderii în stradă. Dl Take Ionescu, generalul Lahovary au spus de multe ori la „Dacia“; „Dacă nu învingem în mod liniștit, vom reînoi strada Enei“ (Aplause).

Meseriașii români s'au inspirat din acest sistem. Se poate face o lege prin care să li-se asigure o muncă în socoteala bugetului?

Oratorul cere ca justiția să se pronunțe prompt asupra culpabililor. Nu trebuie ca astfel de procese să se târăgănească mai mulți ani. (Aplause).

Dl P. S. Aurelian descrie incidentele de erii și declară că agenții forței publice au fost de o corectitudine fără pereche. Un mare număr de deputați au asistat la manifestație. Prefectul poliției sfătuisă, cu multă amabilitate pe manifestanți ca să se risipească căci toți deputații erau plecați. În loc de a se retrage manifestanții a făcut să plouă pietre asupra nenorociților sergenți de oraș, puși la locul lor de datorie, de ordinul primit.

Autoritatea publică putea să capituleze înaintea acestei atitudini anarchiste? Mai mulți sergenți au trebuit să fie duși la spital; din contră în spital nu e un singur manifestant; printre cei arestați s'a constatat un mare număr de vechi comisari

de poliție conservatori (aplause), servitori; oameni fără nici un căpătuiu etc. Eroul interpelării dlui general Lahovary în Senat, numit Toma Georgescu, capul manifestațiilor, se ascunsese într'un mod laș și a fost găsit sub un pat (Risete).

Acum viu la dl Vlădescu. Pentru-că recunoaște că noi suntem forțați de a reprimă, pentru ce spune d-sa că liberalii au provocat scandalul de erii? Se poate spune în mod serios că strada Enei a fost explozia sentimentului național? Eu spun că strada Enei e anarhie și demagogie împinsă la extrem.

Dl Vlădescu vorbește de sentimentele țării. Ii-e teamă de a vorbi în numele ei, căci ea nu a aprobat masacrările dela Slatina spre exemplu (aplause). Lucru curios: „Adevărul“, de aseară lauda atitudinea prefectului de poliție, azi el vorbește de „turburări sângeroase“ pe câtă vreme cei răniți nu sunt decât sergenți de oraș.

Oratorul și-aduce aminte că conservatorii, cari iau cu atâta dragoste partea meseriașilor, au distrus în România industriile în 1875, astfel că vechii meseriași au fost nevoiți să intre servitori. A trebuit 12 ani de regim liberal pentru-ca industriile să renască.

Guvernul va ști să apere ordinea, mai ales în aceste momente când Europa urmărește cu simpatie eforturile noastre în vederea consolidării noastre (Aplause).

La sfârșitul discuțiunii, Camera, după propunerea d-lui V. Lascar, a votat în unanimitate următoarea moțiune:

„Camera, ascultând răspunsul guvernului la interpelarea făcută de dl Dr. Radovici asupra turburărilor cari au avut loc ori în preajma Camerei, pe deplin mulțumită de acest răspuns și fiind convinsă că justiția va ști să-și facă datoria, va stabili responsabilitățile și va pedepsi pe cei vinovați, ori-cine ar fi ei; fiind de asemenea convinsă că guvernul, la rindul său, va ști și el să-și facă datoria fără șovăire, adică ca va menține ordinea publică, uzind de toate mijloacele pe cari legea i-le pune la îndemână pentru-ca țara în liniște să poată străbate marile greutăți cu cari luptă astăzi, — trece la ordinea zilei“.

Din Oradia-Mare.

Serata studenților universitari. — Teatru și cor. — Declamare. — Călușerii.

Joi seară, grație tineretului din Oradia-Mare, Românii din Bihor au avut oro de înălțare sufletească și sincer entuziasm. Ca în toți anii, așa și acum, studenții universitari din loc au arangiat o serată.

CLEOPATRA.

ROMAN 31

de
HAGGARD RIDER.

Traducere de Hero.

Și arătă cu evantailul un scaun sculptat, ce era la picioarele ei.

Mă închinatu din nou și pe urmă

— Mă plec poruncel reginei mele, îi isei, — și cu mare grijă și atențiune am dat învătătură dela stele. Eată rezultatul nuncel mele. Dacă regina îmi dă voie, îi voi explica. Mă ridicai, ca să ajung după pat, și pe când ea cetește, s'o străpung.

— Nu, Harmachis, zise Cleopatra eu un zimbet lin și seducător. — Rămâi numai unde ești, și dă-mi scrisoarea. Pe Serapis, îți spun, făta ta îmi place mult mai mult decât să doresc a o perde din vedere.

Fiind împedecat în intențiile mele, nu îmi rămase alta decât să îi dau papirul, și îndindu-mă că până-ce ea cetește, voi scri repede și îi voi înfige pumnalul în inimă. Cleopatra luă scrisoarea și cum se atinse după ea, îmi atinse mâna. Pe urmă se prefăcu că cetește, căci vedeam că ochii ei erau îndreptate spre mine.

— De ce îi, viri mâna în stu? întrebă de-odată, căci într'adevăr apucasem mânerul pumnalului. Iși este agitată inima?

— Într'adevăr, oh regină, îmi bate cu vehemență.

Cleopatra nu zise nimic; dar se prefăcu din nou că cetește, dar nu mă lăsa din ochi.

Mă gândeam cum să îndeplinesc acest fapt urt?

Dacă mă arunc acuma asupra ei mă vede, va țipa și se va lupta cu mine.

Nu, trebuie să aștept ocazia favorabilă.

— Așadar? profetia e favorabilă, Harmachis? zise în fine Cleopatra, se poate că ceea ce a zis n'a cetit și a presimțit numai.

— E favorabilă, regină răspunsei.

— Bine, și aruncă scrisoarea pe marmoră.

Corăbiile vor pleca. Căci sau va fi bine sau rău mi-s'a urt să tot premeditez.

— E lucru important acesta regină, zisei. — Mi-ar fi plăcut să arăt, pe ce împrejurări mi-am basat profetia.

— Nu Harmachis, nu-mi arăta, m'am plictisit și de stele. Tu mi-ai dat profetia și-mi s'ajunge. Căci fiind om onest numai în mod onest ai putut s'o și scrii. Motivele ține-le pentru tine ci noi să ne distrăm. Ce să și facem? Ași dansa, nimeni nu știe dansa ca mine!... dar nu se cuvine unei regine. Ah, am găsit — voi cânta.

Aplecându-se înainte, se ridică și răzîmând harfa de corpul ei, atinse câte-va coarde. Pe urmă cu voce lină începu să cânte câte-va arii seducătoare de dragoste.

Când au amuțit ultimele accente, în liniștea odăii și în inima mea mai răsunau

incă. Între cântărețele din Abntis am auzit și voci mai perfecte ca a Cleopatrei, dar n'am auzit nici odată un cântec atât de emoționător, dulce și plin de patimă.

Dar nici nu era numai efectul cântecului, ci al odăii parfumate, în care se afla totul, ce-ți pute fermece simțurile; cuvintele amoroase și vraja gândurilor poetice și mai presus de toate grațiile nelătrete ale femeii încoronate. Căci precum cânta despre perechea amoroasă ce alinca în luntre, mi-se părea că notăm noi amândoi pe apele întunecate, sub bolta cerului înstelat, singuri în liniștea nopții...

Și când își luă mâna de pe harfa și ridicându-se, își întinse brațele spre mine și cu ultimul tremur al cântecului mă privi cu ochii ei minunați, aproape mă atrase prin farmec spre ea.

Dar îmi adusei aminte cine sunt și nu mă mișcai.

— N'ai nici un cuvânt de mulțumită pentru cântecul meu, Harmachis? zise în fine.

— Ba da regină, zisei încet, căci vocea îmi era năbușită. — Dară nu e bine pentru suflet omului să asculte cântecele tale... ele mă vrăjesc.

— Tu n'ai de ce te teme, Harmachis, răspunse Cleopatra, cu un ris domol, — ești bine ce departe îți umbli gândurile tale de frumuseța femească și de slăbiciunile comune ale secului tău. Cu ferul rece ne putem juca fără teamă.

Eu însă cred că și focul cel mai rece se poate inferbânta la gradul cel mai mare

să aibă numai foc destul de puternic. De, n'am zis nimic și deși mâna îmi tremurap apucai din nou mânerul pumnalului, și înspăimântat de slăbiciunea-mi proprie, începui să mă gândesc cum ași pute găsi mijloc s'o asasinez până nu mi-am pierdut încă mîntea.

— Vino aici Harmachis, continuă Cleopatra cu vocea ei cea mai domoală. — vino sezi lângă mine și să vorbim, căci am multe să-ți spun.

Și-mi făcu loc lângă ea pe perinele de mătase.

Eu eu gândind că așa mai ușor o pot străpunge, mă ridicai și mă așezai pe patul ei puțin mai departe de ea, ea își dădu capul înapoi și mă privi cu ochii visători.

Acum sosi ceasul, căci gătul ei alb și peptul îi era gol, și eu cu o încordare de forță îmi ridicai din nou mâna ca să prind pumnalul.

Dar Cleopatra mai repede ca gândul îmi prinse degetele cu mâna ei gingase.

— De ce te uiți așa de sălbatec Harmachis? întrebă. Eai te simți rău?

— Într'adevăr rău, răspunsei găfâind.

— Culcă-te pe perină și odihnește-te, răspunse Cleopatra, ținându-mi mereu mâna din care perise ori-ce putere. — Ai o mică slăbiciune care va trece curând, te-ai ocupat prea mult cu stelele. Ce dulce e aerul de noapte, care se revărăș pe fereastra aceea, e plin de exalarea crinilor!

Ascultă șgomotul mării, când se lovește de stânci, cât de slab e acel șgomot, și totuși e atât de tare, că amuțește murmu-

Eată programul ce s'a executat:

1. C. G. Porumbescu: „Salutare” esec. de corul tinerimii, 2. G. Coșbuc: „Noi vrem pământ” poezie decl. de dl Coriolan Balta. 3. F. Mazas: Duet esec. de dl Emil Montia și Romul Papp. 4. I. Vidu: „Răsunetul Ardealului” (transcriere pentru cor bărbătesc de N. Firu) esec. de corul tinerimii. 5. „Cinel-Cinel” comedie cu cântece într'un act de V. Alexandri.

PERSOANELE:

Pitarul Sandu, boier de 50 de ani, Smaradița, nepoata lui, Tincuța, vara Smaradiței; Florica, tineră țărăncă. Graur, servitor boieresc din Moldova; dl Vasile Babi, d-șoara Cornelia Erdélyi, d-șoara Silvia Papp, d-șoara Gabriela Crainic, dl Victor Mercea.

Totul a mers bine și am numai un lucru de observat: când se declamă, are să se pronunțe așa cum a scris autorul; provincialismul (tăi, tó ye, mirye etc. etc.) este curată barbarizare a frumoasei noastre limbi. Îndeosebi dela clasa noastră cultă este de așteptat ca pronunțări de felul acesta să nu se audă, că i între altele, teatrul este menit să cultive ear nu să strice limba.

Țin să scot în relief executarea precisă a cântărilor. D. N. Firu este un neprețuit învățător ear solistul Barbu are o voce admirabilă. Plăcut a cântat apoi d-șoara Gabriela Crainic. Publicul i-a și respătit pe toți cu aplauze șgometoase. A plăcut mult îndeosebi „Răsunetul Ardealului”, această delicioasă și dutoasă compoziție a d-lui Vidu. A și fost bisată.

După terminarea teatrului tinerii Babi, Babi, Balta, Caraiuan, Filip, Mangra, Marcu, Mercea, Monța și Zigre au jucat călușerul sub conducerea d-lui Ghita, un vătaf eseculent, a cărui dans cu drept cuvânt a fost laudat de toți. Publicul a făcut călduroase ovațiuni tinerilor iubiiți.

S'a încins apoi o horă mare, după care a urmat ardeleana și așa pe rând, altele, în cât numai spre ziuă s'a terminat petrecerea.

Public a fost mult și elegant. Tot ce are Bihorul bun și — frumos.

Dintre onorațiuni au fost ambii generali precum și toți ofițerii din garnisonă, apoi Magnificențele Lor vicarul V. Mangra, directorul financiar N. Pap, judele la tablă Dr. Plopu, Dr. Coriolan Pop, directorul „Bihorenei”, I. Pap, protonotarul comitatului, Dr. Popovici, proto-medic, N. Zigre, Dr. Buna, Dr. Duma, Dr. Erdélyi, protopopul N. Roxin, preoții A. Horvat și Moldovanu etc. etc.

Eată acum și numele damelor: doamna Zigre, care a fost patroana balului, d-nele Pap, Plopu, Buna, Pop (Coriolan), Erdélyi, Diamandi, Horvat, Duma, Groza (din Orădia), Bohățel (Cluj) Moldovan (Orădieș), Dărăban (Feketeș), Iernea (Sătmăr), Oancea (Lazu), Cioara (St. Andreiu) Sfârlea (Citeș) și Maros. Ear d-șoare: Cornelia Erdélyi, Silvia Papp, Gabriela Crainic, d-șoara Pap și Plopu, Betti Bohățel, surorile Dărăban, Murșanu, Ana Rudov, Marietta Iernea, Constanța Laza, Groza, surorile Sfârlea, Maior, și surorile Paladi. Toate frumoase, elegante și cu gust îmbrăcate și bune dansatoare. S'a remarcat însă îndeosebi statura superbă și jocul maiestos al d-șoarei Erdélyi și gin-

gășia d-șoarei Pap, ficia d-lui N. Pap, o mignonă grația și drăgășia întrupată.

Tinerii mulți, leventii și dansatori neobosiți. Laudă lor și recunoștință veteranului președinte de onoare dl Roman, această figură venerabilă care ș-acum ține să dea sprigunul și ștutul său prețios tineretului nostru cult și de mare speranță.

Calator.

Banchetul „Victoriei”.

După terminarea adunării generale ce a avut loc ieri, Duminecă, — pe la orele 12 — acționarii și oaspeții s'au întrunit la masă comună în sala mare a restaurantului „Milleniu”.

Cercul a fost familiar, având un caracter intim și viu.

Șirul toastelor l-a început C. Sa părintele R. Ciorogariu, închinând pentru domni Oacu, Velicu și Feier, priu forța impregiurării, împedecăți de a fi prezenți — și pentru acel „bătrân”, care împiogând la roată au început și au muncit într'una cu credință, devotament cu dragoste pentru ridicarea acestei fortărețe a neamului nostru, care are să fie exemplu și școală pentru tineră generație.

Di Truța, reales director al „Victoriei”, mulțumește pentru încrederea și onoarea ce i-s'a făcut de acționari prin reelegerea sa. Închină pentru dl Sava Raicu, secretarul „Victoriei”, care prin cunoștințele sale speciale și forța sa de muncă a îndrumat și îndrumază mersul înfloritor al institutului, bancii, fiind mentor și tinerimii ce e sub mâna sa, corpului funcționarilor bancii dascăl.

Di Sava Raicu într'o avântă cuvântare, pornind din lozinca „Nu pierim niciodată!” arată grelele peripecii prin cari a trecut „Victoria” până să ajungă la înflorirea ei incontestabilă de astăzi. Atribue acest fapt încrederea poporului nostru și muncii cinstitute, care a încălzit pe cei-ce și-au pus mintea și inima în serviciul acestei instituții. Închină pentru țeranul român, vecinul stlpl al propășirii noastre.

P. C. Sa dl Ioan I. Pap, mulțumind pentru încrederea ce au pus în d-sa acționarii, reelegându-l director, închină pentru cei-ce au creat școala și au pornit curentul care reprezintă propășirea poporului nostru.

Di S. Secula, publicist accentuând că presa națională este și trebuie să fie un ecou al bucuriilor și nevoilor neamului, văzând rezultatele dobândite prin „Victoria”, spune că ea este o victorie a neamului nostru în aceste părți, și închină pentru neîntrerupta ei prosperare.

Di Dr. Vesa într'un toast plin de humor și spirit închină pentru realizarea idealului pe care cu demnitate îl reprezintă „Tribuna Poporului”.

S'a mai toastat pentru dl Aurel Petrovici, directorul „surorii mai mici”, „Nădlăcana”, nelipsit dela ori-ce muncă, rodnică pentru propășirea noastră; pentru distinsul fruntaș al vieții noastre publice, protopopul Șiries, dl George Popovici; pentru dascălul nostru dl R. Ciorogariu, care în toate lucrurile bune își pune inima și „duce stea-

gul” pentru preoți, cari sunt campionii fericirii poporului nostru; pentru simpaticul fruntaș al vieții publice românești, dl P. Truța; pentru acționarii întemeietori ai băncii și pentru funcționarii „Victoriei”, cărora cu mândrie le putem zice că sunt de model.

După o impunătoare încheiere la masa verde, la masa albă s'a petrecut cu o frumoasă animație, din mijlocul cărora n'a lipsit nici muzică, nici cântec,

Răsboiul buro-englez.

Londra, 2 Martie. Kitchener telegrafiază din Pretoria: „Perderile noastre la lupta din Orange, unde au vrut Buri să ne ia care cu muniții, sunt: pe lângă o mulțime de morți și răniți, prinși 16 ofițeri și 451 soldați. Dintre acestia au eliberat până acum un ofițer și 115 soldați. Colonelul, care a comandat, este între prizonieri.”

Londra, 2 Martie. Kitchener scrie următoarele despre operația de lângă Harrystmidh: Mai multe regimente de cavalerie și pedestre au părăsit orașul Lyudly, înaintând spre răsărit până la riul Vigle, ca să oprească pe Buri, să treacă peste riu. Operația aceasta a reușit, căci DeWett văzând mai multe coloane engleze în naintea sa, a înaintat pe cursul riului în jos, ca acolo să treacă riu. Nu peste mult au sosit și englezii la fața locului și trecând riu pe bărci au prins vr'o 20 Buri. Inșă perderile Englezilor sunt foarte mari. Mai mult de 100 de soldați au căzut morți și răniți grav. Așa se vede, că Buri nu au mai încercat să treacă riu.

Londra, 1 Martie. În casa comunelor ministrul de război lordul Brodick a declarat, că în lupta din Orange, unde Buri au luat dela englezi vreo 30 de care cu muniție și 3 care cu praf de pușcă, au căzut din partea englezilor mai mult de 125 de soldați morți și răniți grav. O mulțime de soldați au fost răniți mai ușor.

NOUTĂȚI.

ARAD, 3 Martie n. 1902.

Onomastica Preasântitului episcop Goldiș, s'a sărbătorit în catedrala din Arad, unde a servit liturgia P. C. S. archimandrit Hamsea, protosinel Ioan I. Papp, ieromonahul R. Ciorogar, preoții de mir Gavril Bodea, Vasile Olariu și diaconul profesor Dr. T. Botiș. Corul seminarial s'a întrecut pe sine în executarea cântărilor liturgice. Împlinirea a adus cu sine de a fost comandată la serviciu divin și garni-

soana militară din Arad între sunetele muzicii militare.

Corul bisericii române din Budapesta inviază la concertul împreună cu dans, cel va aranja Duminecă, Februarie (9 Martie) 1902 în sala otelului Royal. Intrarea în sală prin curtea de cătră Kerepesi-ut) sub patronajul Ilustrărilor lor, domnilor George Ioanovici de Dulău și Valea-mare, secretar de stat în pensune, etc., cu binevoitorul concurs al d-șoarei Clotilda Oltean, absolventă a academiei de muzică din loc, al d-lui Iuliu cav. de Pușcariu, student octavan, și al copilașului artist Ernest Lenghel de Bagota. Începutul precis la 8 ore sara. Comitetul aranjator. Prețul intrării: de per-3 cor. Venitul curat este destinat pentru biserica română din loc. Suprasolvirile generoase să primesc cu mulțumită și se vor evita prin ziare. Oferte benevole sunt a se trimite la oficiul parochial (Holló u. 8)

Duelul ministrului grec Topalis. Se scrie din Athena: Poliția greacă a făcut tot posibilul să împedice pe adversarii Topalis și colonelul Komundaros, dar ei au declarat, că se vor duce să duzeze într'un loc secret.

Fuad-pasa, de a cărui arestare am fost scris, a luat parte în răsboiul dela Plewna, unde a poruncit peste mai multe cecl de mit de soldați. Fiul lui Osman a scris Sultanelui, că și Fuad-pasa a luat parte în conșterea din anul trecut în contra lui. E de știut, că Osman-pasa, care a murit acum doi ani, era în mare rivalitate cu Fuad-pasa de pe timpul Plevnei. Sultanel a dat poruncă, ca Fuad să fie prins. L'au și prins în Damasc, când suindu-se pe o corabia turcească, se pregătea să se întoarcă în Turcia. Nu peste mult se va adevări navi-novația lui Fuad și atunci va fi earășit liber.

Fidanțarea prințului Mirco.

Se știe din Belgrad, că prințul Mirco al Muntenegrului, s'a fidanțat cu ficia colonelului Constantinovici, vărul regelui Alexandru. Așadar misiunea Montenegreană trimisă în Serbia nu a fost în zadar. Regele Alexandru a dat permisiune ca și nepoata sa să se cunune cu Mirco-ar, dar aia, că nu au voie să se stabilească în țara noastră.

Invitare.

Tinerii universitari din Cluj inviază la Serata dansantă ce va avea loc în sala hotelului „Central”. Începutul la orele 8 seara. Prețul de intrare după plac. Venitul curat este destinat spre augmentarea fondului pentru edificarea unei biserici gr.-cat. române în Cluj. Comitetul aranjator Damele sunt rugate a se prezenta în „toiletă de soir”.

NB. Marinimoasele oferte să primesc cu mulțumită, la adresa d-lui Alexandru C. Pteancu, cand. de prof. în Cluj strada Jokai Nr. 6, și se vor cuita pe cale publică.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Concurs.

Pentru acoperirea sf. bisericii gr.-or. din Pâncota cu tinichia (pleu) conform planului aprobat de Vener. Consistor, se publică concurs pentru licitațiune minuendă pe 11 Martie n. a. c. la 10 ore a. m. Prețul de strigare 900 cor. Licitanții au a depune vadiu de 10% cu condițiunile ce se pot vedea la oficiul parochial din loc.

Pâncota, în 28 Februarie n. 1902.

719 1-1

Comitetul parochial.

Condițiuni de limitare.

În scopul îngrădirii și eventual al clădirii unui local separat bisericii gr. ort. române din Șiria (Vilșagoș) cu preliminarea sumei de 1500 coroane se publică termen de limitare ținând la 9 Martie st. n. 1902, după amiază la 2 ore, în școala centrală din Șiria.

Condițiile de limitare și preliminarul de spese în orele oficioase se pot cerca la subscribul.

Șiria, la 10/28 Februarie 1902.

Nicolae Lăzărescu,

preș. com. parochial.

717 3-3

rul răcoritor al fântănei săritoare! Ascultă flomela; ce dulce cântă din adâncul inimii ei amoroasă răspunsul îndreptat soțului ei!

E o noapte încântătoare, și ce plină de vraje e masica naturii, cum cântă sute și mii de voci în vânt, în crângile pomilor, în gătlegiul păsărilor, în valurile oceanului și acest cântec înșutit totuși se contopește în unul singur!...

Uite Harmachis, am găcit ceva despre tine. Tu ești din neam regal; în vinele tale nu curge sînge de rînd. Asemenea mlădiță numai pe trunchi din semănție împărătească poate răsări... Ce-i? Te uși la semnul de pe peptul meu? Mi l'au încrustat în onoarea marelui Osiris, pe care îl ador. Vezi numai!

— Lasă-mă regină! șopti și voiam să mă ridic; dar toate puterile mă părăsiră.

— Nu, mai remăi. Sper că nu vrei să mă lași deja singură... Harmachis n'ai fost tu nici odată înamorat?

— Nici odată, oh regină! Ce mă privește pe mine amorul? Lasă-mă de aici... Mă simt aproape leșinat... Nu mai pot ră mâna.

— Nai fost nici odată înamorat... curios! N'ai cunoscut nici odată inimă de femeie, care să palpitate împreună cu a ta... N'ai văzut nici odată ochii iubitei tale înțind în lacrimi, când colecată pe șnul tău și-a șoptit declarația de amor!...

N'ai fost nici odată amoresat!... nu te-ai contopit nici odată în sufletul altei ființe uitându-ți de tine... n'ai simțit nici odată cum natura poate învinge singurătă-

tea noastră rece, când amorul reciproc leagă două ființe cu lanțul său de aur!... Ah, asta e tocmai atât ca dacă n'ai fi trăit nici odată. Harmachis.

Și pe când le murmură acestea încet, se trăgea tot mai aproape de mine, până în fine cu un oftat dulce și lung își înco-lăci unul din brațele ei albe în jurul gâtului meu, și privindu-mă cu ochii ei adânci, albaștri, îmi zîmbi cu zîmbetul ei melancolic liniștit, care întocmai ca o floare deschisă scoasă la iveală frumusețea din ascunsătoarea ei. Se apropie mai mult, tot mai mult de mine figura maestatică... Aci respira-rea ei parfumată se juca cu peptul meu... aci buzele ei se lipeau de ale mele.

Și vai mie! în acea sărutare, care a fost mai puternică și mai omoritoare, ca îmbrățșarea morții, a fos uitată Iris, speranța mea cerească, jurământul, onoarea, patria, toți și totul — totul, numai aceea au că ea, Cleopatra, m'a strins în brațe și m'a ales de stăpânul amorului ei!

— Și acum, murmură ea, — golește pentru mine, în semnul dragostei tale, un pahar.

Prinsei un pahar și-l deșertai până în fund. Și numai atunci, dar era deja prea târziu, am șfist că în vinul roșu era o substauță adormitoare.

Am căzut pe pat și deși simțurile mele îmi erau vii, nu puteam vorbi și nu mă puteam scula. Dar Cleopatra aplecându-se spre mine, îmi scoase pumnalul din șin.

— Victorie! strigă ea, dându-și părul lung înapoi — victorie! Și într'adevăr, Egi-

petul a meritat lupta mare! Așa-dară eu acest pumnal ai voit tu să mă asasinezi, ah, adversarul meu regese, ai cărui mirmidoni în acest moment stau înaintea porții palatului meu? Ești încă tot deștept? Vorbește, ce mă împedecă să înșg în inima ta propriu-ți pumnal?

Auziam vorbele ei și cu greutate arătai spre peptul meu, căci așa fi murit bu-curosus.

Cleopatra își îndreptă statura ei mă-reasă și capitul lung strălucia în mâinile ei. Ferul lung îmi atinse corpul.

— Nu esclamă Cleopatra, și aruncă pumnalul; — îmi vei plăti mult mai mult. Ar fi pagubă să omor pe un asemenea om. Îți dăruiesc viața. Trăește mai departe, trăește mai departe Faraone fără căpătâi! Trăește mai departe, mărime căzută, pe care te-a nimicit mintea unei femei! Trăește mai departe Harmachis — spre decorația victoriei mele!

Pe urmă mă lăsă singur, și în urechi îmi suna numai cântecul filomelei, șgomotul mării, și musica risului ei victorios. Și pe când leșinul mă amorția tot mai mult, mă urmărea mereu tonul risului ei victorios. Și pe când leșinul mă amorția tot mai mult mă urmărea mereu tonul risului ei lin, mă urmăria și în imperiul visurilor și mă va urmări în toată viața până la moarte.

Finea părții I.

Banca generală de asigurare mutuală.

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de explozivi; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: *Arad, Bichis, Bihor, Cidnad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal*

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II.)
precum și prin agenturile cercuale și speciale.

423 - 71

„Nădlăcana“

instituit de credit și economii, societate pe acții în

NÄDLAC (Nagylak) comitatul Cienadului.

Fondată la 1897 cu un capital social de 100.000
coroane în 1000 bucăți acții à 100 coroane.

Acordă: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear deponenții primesc după banii depuși 5% interese.

545 - 46

Direcțiunea.

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Tribuna Poporului“ următoarele opuri:

Din „Biblioteca noastră“		Din „Biblioteca noastră“	
se află următoarele numere:		se află următoarele numere:	
Nr.	Titlu	Cor. și	Preț
3-4	Versuri și proză, de G. Coșbuc	—	56
5	Fabule alese, de Gr. M. Alexandrescu	—	28
7	Intocmai, comedie franceză într'un act, de Zotti Hodoș	—	28
8-9	„Istoria Țiganilor“, de Octav E. Lecca	—	56
10	„Convorbiri pedagogice“ de E. Hodoș	—	28
11-12	„Cântece bănețene“, de E. Hodoș	—	56
13	„Cântece cătănești“, de E. Hodoș	—	28
18-22	Zotti Hodoș, „Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea I.	1.40	
32-33	Zotti Hodoș, „Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea II.	—	56
14	„Copiii de găsit“, snoave, legende, de G. Crăciunescu	—	28
15-17	„Numiri de localități“ cu mai multe ilustrațiuni, de Iosif Bălan	—	84
Alte scrieri diverse.			
	„Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a a școlilor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobată de Ven. Consistor, ilustrată cu cărți geografice	—	70
	„Lupta pentru drept“, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de T. V. Păcățeanu	2.	
	„Judecătoriiile cu jurați“, de Teodor V. Păcățeanu	—	80
	„Libertatea“, de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu	2.	
	„Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. V. Păcățeanu	4.	
	„Caractere morale“, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov	2.50	
	„Războiul pentru neasternare“, de G. Coșbuc	1.	
	„Povestea unei coroane de oțel“ de George Coșbuc	1.	
	„Vieritul“, de Petru Vancu	1.	
	„Teoria Dramei“, de Dr. Iosif Blaga	3.60	
	„Juvenilia“, de Sextil Pușcariu	1.60	
	„Pribeag“, de Ioan Iosif Secopul	1.50	
	Instrucțiuni populare despre „Otorințele și Drepturile purtătorului de daro“, edate de Wilhelm Niemandz	1.20	
	„Ioan Botezătorul“, tragedie în 5 acte și un preluțiu, tradusă de Il. Chendi și C. Sandu, după Hermann Sudermann	2.	
	Henric Ibsen „Zina Iviere“, Epilog dramatic în 3 acte, traducere de Il. Chendi și C. Sandu	1.	
	„Zecce ani de mișcare“ literară în Transilvania 1890-1900 de Ilariu Chendi	1.	
	„Poestii“, de Maria Cunțan	1.50	
	„Musa Someșană“, doine și cântece populare de Iuliu Butnariu Sălățanu	—	30
	„Călătoriile în Rusia“ ale preotului bănețean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga	—	40
	„Vatra părăsită“, de Ioan Slavici	1.50	
	„Istoria literaturii române“ în secolul al VIII-lea. Vol. I și II, de N. Iorga	20.	
	„Mic Catechism“, de Silvestru M. Andreievici	—	30
	„Monografia“ comunei bis. gr. ort. rom. a sfinței adorm. din cetatea Brașovului, de Bartolomeu Baulescu	4.	
	„Drepturile și datoriile învățătorilor (învățătoarelor) români. Pentru învățătorii și învățătoarele române dela școlile populare, elementare, superioare și civile; pentru elevii și elevele dela preparandii și dela cursurile pentru asile de copii; pentru senatele școlare (scaune școlare, oforii) confesionale; pentru preoții, direcțiunile școlare, autoritățile bisericești, susținătorii de școli; pentru inspectoratele confesionale diecesane și pentru antistii comunale. Pe temeiul legilor, regulamentelor, ordinațiilor, instrucțiilor, hotărârilor și deciziunilor principiare. Scrisă și compusă de Dr. Mihai Szabó, inspector rogeș al comitatului Torontal. Tradusă de Eugen Zaslo, profesor	5.20	
	„Amicul Poporului“, îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuiculescu, prefect	1.	
	„Clipe de repans“ de Sorocovă. Un drăgăș volum de schițe și foițe	2.	
	„Potpourri“. Practica cetățului. — Ortografia noastră. — Despre numeri. — Bufani și frățuți. — Sărutul. — Chestiuni culturale, de Gheorghe Jianu	1.	
	Din „Liturgia bisericeii ortodoxe române“ pentru școlile medii și populare	—	60

La comanda să se mai adaugă de fiecare op
10 fileră spese postale.

☛ Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

mai plăcut și cel mai bun preparat pentru văpsirea părului este

MELANOGENE

culoare neagră și brunetă. — În timp de câteva minute prin acest celent și nesticăcios preparat se pot văpsi în culoare neagră u brunetă: părul, barba și mustața. — Această culoare e permanentă și nu se poate deosebi de culoarea naturală; nu se murdărește și nu se poate spăla nici cu săpun nici cu apă caldă. nesticăcios și întrebuintarea e foarte simplă. Prețul preparatului e: 2 cor. 80 fileră. Preparatul, care

face părul blond,

ori-cărui păr, în câte-va minute, îi dă atât de plăcuta culoare blond-aurie, în culoarea inului, cenușie sau de ori-ce culoare dorită, fără-ca să atace părul. — Prețul: o sticlă 1 cor., o sticlă mare 2 coroane.

Poftiți a fi cu atențiune la marca de patentă!

TEA HAJDU

este un preparat probat în nenumărate cazuri pentru boale de pept și plămâni.

Se poate folosi cu cel mai bun succes în contra tusei, durerii de gât, răgușelii, în contra tusei măgărești, îngrășării, în contra tuturor boalelor de pept; în contra îmbolnăvirii de gât, laringe, plămâni, în contra respirațiunii grele, a boalei de pept și a astimei etc.

Prețul: 50 fileră.

008 7-

SPIRT CONTRA REUMEI

(spiritu. »Mankós«)

se vinde în preț de 1 coroană.

S'a dovedit ca un preparat excelent în casuri de boale de: reumă, de cangrenă, amorțirea mușchilor, dureri de nervi, de crucea spinării, de junghieri, paralisii, amorțea de mușchi și vine, precum și pentru înviorarea pielii etc. La slăbire din pricina bătrâneții, precum și la oboselele turiștilor, înainte și după ture mai lungi, ajută mult prin ungerea (frecarea) cu acest preparat (numai în exterior). S'a probat în casuri nenumărate.

Gutori FÖLDES KELEMEN,

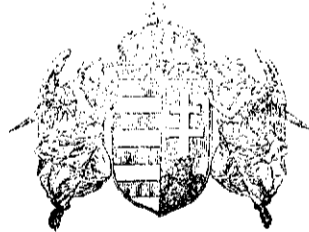
apotecă și laborator chimic

Telefon 111.

în ARAD.

Telefon 111.

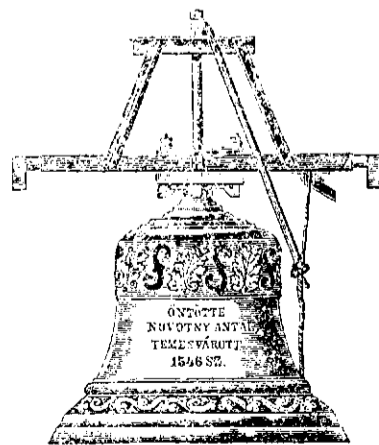
Premiat cu medalia cea mare mitenară la expoziția din Budapesta în 1896

Turnătorii de clopote și de metal
a lui

Antoniu Novotny

în Timișoara-Fabric,

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adiuștări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceca-ce sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari sunt provezute în partea superioară — ca violina — cu găuri după figura S și pentru aceea au un ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât cele de sistem vechiu, așa că un clopot patentat de 327 kg este egal în tonul unui clopot de 408 kg. patentat după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adiuștare de fer bătut. — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

☛ Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

505 - 50